fotbal

PREGĂTIRI, PREGĂTIRI...

Aşa cum este şi firesc, în aceste zile, Steaua pune accentul pe pregătirea fizică generală. Iată-i, în fotografie, pe jucătorii militari participînd la unul din antrenamentele efectuate pe terenul Ghencea
Foto: Emil CIŞMAŞ

Deşi „vernisajul" campionatului este programat pentru luna martie, suflul lui începe să se facă simţit încă de pe acum... După tradiţionala pauză a Revelionului — mai lungă sau mai scurtă, în funcţie de echipă, de intenţiile ei şi de... locul în clasament — jucătorii au semnat condica de prezenţă la primul rendez-vous cu mingea, găzduit în săli sau chiar pe stadioane.

La această oră, majoritatea echipelor de divizia A şi B au reluat pregătirile, efectuînd primele antrenamente şi vizînd pentru săptămîna viitoare meciuri amicale.

Vom încerca acum un succint tur de orizont al ultimelor noutăţi din taberele unor echipe divizionare, noutăţi furnizate de corespondenţii noştri principali:

CONSTANŢA. Imediat după Anul Nou, jucătorii Farului au reluat antrenamentele sub conducerea lui Robert Cosmoc. Ei au efectuat pînă acum patru şedinţe de pregătire, cu participarea întregului lot, la care s-au adăugat ultimele „noutăţi" ale echipei: **G. Nichiti şi M. Stancu,** de la Medicina Cluj şi, respectiv, Cooperatorul Urziceni.

În acelaşi timp, însă, lotul Farului numără trei jucători mai puţin, Manciu, Georgescu şi Zamfir primind — la cererea lor — drept de joc pentru alte cluburi.

Cît priveşte programul de perspectivă, ni se anunţă că antrenamentele se vor desfăşura în localitate pînă la 15 ianuarie, dată la care Farul se va deplasa la Poiana Braşov pentru o perioadă de două săptămîni.

C. POPA

CLUJ. Săptămîna trecută, mai precis joi, studenţii clujeni s-au întîlnit. În cadrul primului antrenament, cu noul antrenor Ştefan Cîrjan. Au participat toţi jucătorii, inclusiv Neşu şi Creţu, absenţi de la echipă la finele sezonului trecut în urma unor neînţelegeri cu C. Teaşcă.

Antrenamentele vor continua în oraşul de pe malurile Someşului pînă la data de 4 februarie, cînd „U" Cluj va pleca pentru 12 zile la Predeal. Conducerea clubului universitar a fixat şi **datele primelor meciuri amicale: la 23 ianuarie cu echipa de tineret; la 26 ianuarie cu Medicina Cluj; la 2 februarie cu C.F.R. Cluj, liderul seriei secunde a diviziei B; la 23 februarie, cu A.S.A. la Tg. Mureş.**

Solicitat asupra proiectelor de moment, antrenorul Şt. Cîrjan ne-a declarat: **„În faţa echipei stau două probleme majore: sesiunea de examene şi reluarea campionatului cu un potenţial cît mai ridicat. Sperăm să trecem cu brio acest dublu examen..."**

V. MOREA

La Voinţa Bucureşti:

„Rendez-vous" direct pe zăpadă

În timp ce unele echipe preferă căldura sălilor, altele se încumetă să facă primele antrenamente direct în aer liber, pe zăpadă. Printre acestea din urmă, se numără şi **Voinţa Bucureşti,** una din fruntaşele seriei a IV-a a diviziei C, care şi-a început vinerea trecută pregătirile pe stadionul de la Pipera. După efectuarea controlului medical, jucătorii acestei echipe au făcut cîteva crosuri şi alergări uşoare pentru adaptarea treptată la efort. Antrenamentele vor fi de şase la număr pe săptămînă. În perioada următoare, echipa va susţine mai multe meciuri amicale cu formaţii de A, B şi C, printre care Rapid, Progresul (A), Metalul, Electronica şi Politehnica (B). După felul cum se munceşte aci, se pare că scopul propus, acela ca echipa să ocupe un loc fruntaş încă din primul an de promovare, va fi îndeplinit. În lotul echipei, cu care antrenorii Jean Unguroiu şi Anton Munteanu au pornit din nou la drum, au fost promovaţi cinci juniori din pepinieră proprie.

Aurel PAPADIE

Valentin Stănescu răspunde la patru întrebări

Evoluţia echipei braşovene Steagul roşu în turul campionatului diviziei B a corespuns, în cea mai mare parte, aşteptărilor. Dovadă este că echipa se află pe locul secund, la egalitate cu liderul seriei. Menţionăm — şi acest lucru nu este la îndemîna oricărei echipe — că în ultimele 8 etape de campionat ea n-a cunoscut înfrîngerea.

De la începutul lunii octombrie 1968, Steagul roşu are ca antrenor principal pe Valentin Stănescu, care, dacă putem spune aşa, a călcat „cu dreptul". Fiind prezenţi la inaugurarea activităţii pe anul 1969, am avut prilejul să discutăm cu V. Stănescu. Din noianul de întrebări care în mod normal pot fi adresate unui antrenor am ales doar patru, care ni s-au părut mai importante.

— Cum s-au comportat jucătorii, de la 2 octombrie 1968, cînd aţi preluat echipa?

— De la venirea mea, toţi jucătorii au avut o comportare bună. Procesul de instruire s-a schimbat, jucătorii dîndu-şi mai mult osteneala la pregătire, neîntîmpinînd rezistenţă faţă de elementele noi pe care le-am adus în antrenament. În felul acesta, am putut realiza în ultimele 7 etape 11 puncte din 14 posibile, adăugînd la acestea două jocuri de „cupă" — cîştigate — şi o comportare deosebită în partida amicală cu echipa braziliană Bonsucceso, în care de asemenea am ieşit învingători. Sînt mulţumit şi de modul cum se prezintă disciplina echipei; se respectă programul de antrenament şi, de asemenea, jucătorii manifestă o bună conduită în viaţa lor extrasportivă. În perioada celor două luni cît m-am ocupat de pregătirea echipei, clasificarea jucătorilor, potrivit randamentului dat, ar fi următoarea: BUNĂ: **Papuc, Ivăncescu, Grecea, Alecu, Necula, Florescu, Györfi;** SATISFĂCĂTOARE: **Pescaru, Cadar, Iordache, Gane, Rusu, Nicolae;** NESATISFĂCĂTOARE: **Ardeleanu.**

— Cum vedeţi returul competiţiei şi cum veţi pregăti echipa pentru întîmpinarea lui?

— Lotul pe care-l pregătesc este superior, în comparaţie cu celelalte echipe din serie, din punct de vedere tehnic şi acest „atu" va fi — sper — hotărîtor în lupta aprigă ce ne aşteaptă cu principalele noastre adversare. Jucătorii au mult mai multe posibilităţi decît au arătat anul trecut şi sînt convins că acum, cînd am şi început pregătirile pentru returul campionatului, ei se vor subordona total intereselor echipei, obiectivelor ce ni le-am propus. Împreună cu colegul meu, N. Proca, am stabilit un vast program de antrenament pe care-l vom respecta cu stricteţe.

— Actualul lot va fi împrospătat?

— Ne bizuim pe efectivul utilizat în tur, la care se adaugă Adamache, Jenei, Selimesi, Todiraşcu, juniorii Şerbănoiu şi Nica şi cei doi tineri transferaţi zilele acestea Stan şi Balint. Mai avem în perspectivă cîţiva tineri din judeţul Braşov, pe care intenţionăm să-i transferăm la Steagul roşu. Am amintit mai sus numele jucătorilor pe care îi avem la ora actuală. Lipseşte însă unul, cel al lui N. Campo, care şi-a anunţat retragerea din activitatea competiţională şi pe care îl vom sărbători pentru laborioasa sa activitate depusă la Steagul roşu în primul joc oficial ce-l vom susţine la Braşov.

— Şi un pronostic...?

— Da! Repet ceea ce am mai spus: promovăm în divizia A. Dar, nu numai atît. Dorim să facem şi în „Cupa României" o figură cît mai frumoasă, mergînd pînă în etapele superioare.

C. GRUIA
coresp. pricipal

FRUNTAŞE ALE DIVIZIEI C

MINERUL ANINA (seria a V-a)

În seria a V-a activează patru echipe de fotbal ale minerilor din: Anina, Lupeni, Bocşa şi Motru. Cea mai bună dintre ele s-a dovedit a fi în turul campionatului diviziei C Minerul Anina, care s-a clasat, de altfel, pe primul loc la jumătatea competiţiei, avînd cu un punct mai mult decît fosta divizionară A, Minerul Lupeni. Formaţia din Anina joacă de peste patru ani în divizia C, clasîndu-se de fiecare dată pe un loc onorabil (4—5).

În actualul campionat, Anina este un candidat serios pentru un loc în divizia B. Jucătorii sînt hotărîţi să practice un joc bun şi în retur, să se menţină în fruntea clasamentului, cu toată replica puternică pe care o vor primi, desigur, din partea echipelor aflate pe locurile următoare în clasament (în fruntea seriei se găsesc de altfel patru formaţii despărţite de un punct sau două).

De pregătirea „11-lui" miner din Aninia se ocupă prof. *Dănilă Ottman*, absolvent I.C.F., şi instructorul *Petru Truţan*, care, într-o strînsă colaborare cu conducerea asociaţiei sportive, au imprimat echipei un spirit sănătos de lucru ce a dus la o bună comportare în teren, la rezultate favorabile. Lotul folosit în tur este următorul: *W. Becker, G. Marişescu, L. Tîrziu, V. Tuculia, I. Sucht, Gh. Retezan, I. Arnăutu, C. Teică, C. Spălăţelu, I. Leac, St. Sucigan, G. Tismănaru, L. Mate, G. Copăceanu, V. Cuteanu, N. Mayos, I. Scînteie* şi *D. Ilinca* (ultimii doi sînt juniori sub 18 ani).

Iată cîteva date şi cifre legate de evoluţia echipei:

- ● Golgeterul Minerului este Ludovic Mate cu 7 goluri;
- ● În decursul celor 15 etape n-a fost eliminat de pe teren nici un jucător;
- ● Situaţia în clasament: 8 meciuri cîştigate, 4 terminate la egalitate, 3 pierdute, golaveraj 26—6 şi 20 de puncte;
- ● Minerul Anina se află pe primul loc în clasamentul seriei începînd din etapa a XI-a;
- ● O comportare remarcabilă are Minerul Anina şi în ediţia 1968—1969 a „Cupei României", calificîndu-se pentru etapa „16-imilor". Printre formaţiile eliminate de Minerul în cupă sînt Politehnica Timişoara şi Metalul Tr. Severin, din divizia B.

GH. CRĂCIUNEL-coresp.

În turneul internaţional de la Braşov

PE PRIMELE LOCURI: VOINŢA BRAŞOV ŞI RAPID BUCUREŞTI

BRAŞOV, 12 (prin telefon). Turneul internaţional de baschet, desfăşurat timp de trei zile în localitate, s-a încheiat duminică seara cu victoriile echipelor româneşti **Voinţa Braşov** la fete şi **Rapid Bucureşti** la băieţi. Cele trei zile de întreceri au oferit partide deosebit de interesante, urmărite cu atenţie de numeroşii spectatori prezenţi, seară de seară, în sala Tractorul.

La fete, cea mai disputată partidă a fost aceea dintre Voinţa Braşov—A.Z.S. Poznan (Polonia), care avea să desemneze cîştigătoarea turneului. Deşi conduse aproape 30 de minute, uneori chiar la scor, braşovencele au avut un finiş impresionant, cîştigînd de o manieră categorică în faţa unei echipe redutabile, aflată printre fruntaşe în campionatul Poloniei (locul 4).

La băieţi, Rapid Bucureşti s-a prezentat bine pregătită, reuşind să ocupe locul I şi să aducă în Capitală trofeul oferit de asociaţia organizatoare a turneului, **Politehnica Braşov.**

Iată rezultatele din ultimele două zile: **FEMININ — Voinţa Braşov — Politehnica Braşov 45—39 (17—12); A.Z.S. Poznan — Politehnica Braşov 44—36 (21—19); Voinţa Braşov — A.Z.S. Poznan 49—39 (13—26). MASCULIN: Politehnica Braşov — Steagul roşu Braşov (juniori) 71—51 (30—24); A.Z.S. Poznan — Politehnica Braşov 59—56 (28—22); Rapid Bucureşti — A.Z.S. Poznan 71—51 (32—34); A.Z.S. Poznan—Steagul roşu (jun.) 71—50 (31—28); Rapid Bucureşti—Politehnica Braşov 63—59 (25—30).**

G. CAROL

ÎN DEZBATERE: ECLIPSA STELEI

● UN PARADOX: ANTRENAMENT MAI MULT, RANDAMENT MAI PUŢIN
● EFECTE ALE UNEI CAUZALITĂŢI MAI PROFUNDE
● TRASEUL PE CARE SE OFILESC TALENTELE

Secţia de fotbal a clubului Steaua a dezbătut împreună cu jucătorii elementele determinante ale mediocrei figuri făcute de campioana anului trecut în sezonul de toamnă. Dialogul s-a purtat între tovarăşii M. Pandele, preşedintele clubului, Gh. Popescu, vicepreşedinte al clubului, şi preşedinte al secţiei de fotbal, şi Şt. Covaci, antrenorul principal, pe de o parte, şi grupul de jucători, cu unele excepţii, cam amorf şi distanţat. Prin eliminare succesivă, motivaţia reală a declinului a fost repede izolată, dar ceea ce s-a dovedit a fi dificil de realizat a fost obţinerea adeziunii tuturor jucătorilor la o reală cauzalitate. Mulţi dintre ei n-o acceptă şi cu atît mai mult nu vor să facă nimic pentru anularea ei.

S-a afirmat că în toamnă au fost efectuate antrenamente mai numeroase şi mai intense, că jucătorii n-au absentat, că au fost create fotbaliştilor condiţii de lucru şi de odihnă excelente, dar, paradoxal, randamentul echipei a fost mediocru, coborînd notabil sub cota campionatului precedent. Au mai fost enumerate în raportul cuprinzător întocmit de Ştefan Covaci şi Ştefan Onisie o serie de inadvertenţe metodice (insuficientă pregătire fizică generală, puţin accent pe chestiunile de tactică etc.). Comparînd însă tot ce s-a investit efectiv în această echipă (antrenament, acţiuni educative, stimulative etc.) cu potenţialul exprimat în campionat şi în C.C.E. se constată o diferenţă substanţială care s-a risipit steril pe canale devenite aproape clasice. A fost incriminat valul de îngîmfare apărut după cîştigarea campionatului, care a tîrît mulţi jucători spre zona declinului. A fost amintită epidemia de accidentări care a bîntuit la un moment dat. Mulţi jucători au făcut numai aceste trimiteri. Ele reprezintă, însă, nişte formulări de subterfugiu şi apreciem faptul că tov. Gh. Popescu, vicepreşedintele clubului, le-a interpretat drept efecte ale unei cauzalităţi mai profunde. Se ştie că în fotbalul nostru după realizarea unei performanţe oarecare pe mulţi jucători îi cuprinde un vîrtej periculos. Se ştie şi se încearcă prevenirea simptomului. Dar, totul e zadarnic, fiindcă la rădăcina lui stă un anumit deficit de educaţie sportivă a fotbalistului. Frecvenţa mare a accidentărilor, fapt argumentat ştiinţific, este un revers al fragilităţii musculo-ligamentare apărute la organismele nerefăcute după efort, prin supraadăugarea efectelor unei vieţi de boemă.

Cîţiva jucători recunoscuţi prin sobrietate şi integritate (Constantin, Jenei, Creiniceanu, Hălmăgeanu) au exprimat fără echivoc acele realităţi intime care grevează nu numai echipa Steaua, ci întreg fotbalul românesc. *S-au pierdut, în bună măsură, tradiţii superbe (elanul pentru fotbal, pentru performanţă; cultul pentru onoarea clubului şi mai ales pentru echipa naţională; legăturile afective profunde dintre colegi; sentimentul responsabilităţii şi integrării sociale). Multe dintre talentele noastre devin după primele adieri ale succesului nişte fiinţe eterate, izolate, oarecum de contextul social, într-o plasă de idei necorespunzătoare despre viaţă şi sport, din care coboară brusc abia la sfîrşitul carierei, sau (cazuri foarte rare) au şansa să se smulgă mai devreme, printr-un fericit complex de împrejurări (spirite mai elevate, mai lucide; o influenţă fastă etc.).*

La Steaua, s-a recunoscut că *mîna antrenorilor se înmuiase mult în ultima vreme, atitudine greşită, urmată de rătăcirea imediată a unor fotbalişti care nu ascultă (şi atunci destul de greu) decît de comenzi exterioare, mecanismele lor interioare de autoconducere fiind destul de atrofiate.*

Dumitru Popescu şi Sorin Avram au fost expresiile cele mai flagrante ale acestui grup. Dar nu şi singurele. Suciu a fost talent robust, dar acum s-a cam ofilit şi a căzut în rîndul portarilor de rangul doi. Dumitru Nicolae a început şi el să pălească, dar afirmaţiile sale din şedinţă ne-au convins că a devenit prizonierul unui punct de vedere primejdios. Am aflat dintr-o altă intervenţie că el afirmă cam aşa: *„să nu vă intereseze viaţa mea particulară; eu fac antrenamente, joc şi dacă nu vă place am să plec la Ploieşti"*. Citatul nu mai merită nici un comentariu.

Dar este necesar să ne oprim în dreptul altei idei. Mulţi jucători au găsit o formulă de adaptare incredibilă, o mostră de birocratism acolo unde nu te-ai aştepta să întîlneşti această carie. Ei afişează o pseudo-conştiinciozitate şi se apără cu ea. Vin la antrenament, aleargă cît pot, iar la meci se străduiesc, dar joacă ca vai de lume, fiindcă în rest circulă prin baruri, beau whisky şi sînt preocupaţi prea mult de farmecul sexului frumos. În felul acesta şi-au confecţionat o plapumă de protecţie. *„Ce domnule, nu venim la antrenament, nu muncim?"*, se apără ei sensibili la orice observaţie mai penetrantă. Acestei optici dezolante, mulţi i-au căzut victime, iar fotbalul nostru nu reuşeşte din cauza ei să scoată cu demnitate capul prin lume.

Într-un chenar de plumb merită înscris numele tînărului Tătaru. Jucător înzestrat, dar mai ales repede acceptat de către opinia publică pentru vîrstă şi pentru numele prestigiosului său frate, iar nu datorită împlinirii adevărate a vocaţiei sale sportive, Tătaru II a cam apucat-o pe poteci întunecate. L-am remarcat în şedinţă pentru nişte replici persiflante adresate responsabililor, dar mai ales pentru următoarea promisiune: *„pe viitor voi face mai multe bune decît rele"* (se referea la viaţa lui de zi cu zi). Omul are umor, e sincer şi puţin cinic. După optica lui, la 20 de ani să joci în prima echipă a Stelei, să ai atuurile unui fotbalist de performanţă şi să nu faci „rele" ar fi prea de tot, nu se poate. Dar, fiindcă totuşi Tătaru ne-a promis un procentaj pozitiv, el are dreptul la recunoştinţă. Iată mentalitatea multora dintre fotbaliştii tineri de la noi, aflaţi în faza zborului spre consacrare! Certificarea acestei stări de fapt ne-a adus-o Nicolae Tătaru, antrenorul echipei de tineret Steaua. El a subliniat unele realizări şi nume de adolescenţi cu o bună conduită, dar ne-a oferit date care atestă că şi grupul speranţelor este afectat de tarele proprii unei mari părţi din generaţia fotbaliştilor maturi (Ştefănescu, căpitanul naţionalei de juniori, a fost sancţionat de către club, fiind oprit să participe la turneul din Grecia).

Reducînd, la schemă adevărurile rostite şi la Steaua şi în dezbaterile similare purtate în alte cluburi, se ajunge la date limpezi care exprimă impasul: jucătorul de elită nu are obligaţii ferme; responsabilii (conducători, antrenori) nu reuşesc să echilibreze drepturile jucătorilor cu servituţile; nu se realizează o stimulare morală a fotbaliştilor, educaţia lor multilaterală, un cult pentru muncă şi pentru realizări excepţionale, ci o blazare, o invitaţie la plafonare, o impulsionare spre arivism; regulamentele existente generează, după opinia noastră, această atmosferă moleşitoare; fotbalistul are responsabilităţi difuze, nu se autoconduce, ci e necesar a fi tutelat excesiv, nu are discernămînt propriu, ci e purtat de mînă ca un preşcolar, iar atunci cînd e lăsat liber se orientează, în general, spre polul activităţilor nepermise unui sportiv; ca să apropii oarecum viaţa unei echipe de cerinţele performanţei este necesar ca antrenorii şi conducătorii să devină nişte monitori-umbră, nişte jandarmi care să-i urmărească de dimineaţă pînă seară! Toată această realitate se situează la distanţă de atributele spirituale şi morale ale societăţii noastre, precum şi de raţiunile generoase ale sportului.

La sfîrşitul cîtorva ore de confruntare, tovarăşii M. Pandele şi Gh. Popescu au afirmat că deşi acele reguli care guvernează activitatea fotbalistică îi modelează strîmb pe jucători, vor inaugura după un sezon de profund greşită indulgenţă o nouă etapă de severă disciplină, utilizînd mai eficient mijloacele de corecţie aflate la îndemîna responsabililor din cluburi.

Romulus BALABAN

Pronosport

AŞA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 2 DIN 12 IANUARIE 1969

I.	Atalanta — Verona	1
II.	Cagliari — Napoli	X
III.	Inter — Juventus	2
IV.	Lanerossi—Sampdoria	1
V.	Pisa — Fiorentina	2
VI.	Roma — Palermo	1
VII.	Torino — Bologna	1
VIII.	Varese — Milan	X
IX.	Catania — Brescia	1
X.	Foggia — Livorno	1
XI.	Genoa — Monza	X
XII.	Mantova — Bari	X
XIII.	Ternana — Como	1

Fond de premii 308.906 lei.

Astăzi, în sala Dalles, de la ora 17,30:

SPORTUL — MIJLOC DE CULTURĂ

Cursul „Educaţie fizică şi sport" de pe lîngă Universitatea populară Bucureşti organizează astăzi, începînd de la ora 17,30, în sala Dalles, expunerea: Sportul — mijloc de cultură, prezentată de dr. Romulus Balaban — ziarist.

Va urma o gală de filme sportive.

CAPITALA ŞI-A DESEMNAT FINALISTELE PENTRU CAMPIONATELE NAŢIONALE

Zece echipe de judo din Capitală şi-au dat ieri întîlnire în sala Floreasca pentru desemnarea celor patru formaţii care vor concura la finalele pe ţară ale primului campionat naţional. Ieri dimineaţă, la festivitatea de deschidere au defilat toate echipele participante (Universitatea, Rapid, Politehnica, Olimpia, Straja, A.S.E., Flacăra roşie, I.E.F.S., Agronomia şi I.P.G.G.) după care au urmat meciurile eliminatorii, decisive pentru stabilirea finalistelor.

ECHIPA RAPID, CAMPIOANĂ A MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

Nicolae Zamfirescu (cat. 56 kg), Dan Georgescu (cat. 63 kg), Gheorghe Vasile (cat. 70 kg), Cristian Lascu (cat. 80 kg), Lucian Niculescu (cat. 93 kg), Dorin Lepădat (cat. +93 kg) şi Gh. Donciu (antrenor).

Sorţii au decis ca în grupa întîi, Universitatea (cîştigătoarea recentei competiţii republicane „Cupa federaţiei") să aibă partenere (cu excepţia Politehnicii) fără pretenţie la unul dintre locurile fruntaşe. Aşa se explică şi faptul că toate meciurile studenţilor de la Universitatea cu judokanii de la A.S.E. şi Flacăra roşie s-au încheiat înainte de limită, prin ippon. De altfel şi scorul de 10—2 în favoarea Universităţii, atît în partida cu A.S.E. cît şi în cea cu Flacăra roşie, este edificator. Aşadar, prima echipă calificată pentru finale — Universitatea.

În aceeaşi grupă a obţinut dreptul de a concura la ultimul act al naţionalelor şi Politehnica. Viitorii ingineri şi-au cucerit acest drept mult mai greu decît se aşteptau. Ei au întîlnit în meciul decisiv pe judokanii de la Straja, tineri care se aflau la primul lor mare concurs. Cu toate acestea studenţii au fost nevoiţi să facă apel la întreaga gamă a cunoştinţelor pentru ca în cele din urmă să iasă învingători, la limită, cu 7—5.

În grupa a doua sorţii au fost mult mai vitregi. În această grupă s-au concentrat formaţii de valori foarte apropiate astfel că finalistele nu puteau fi anticipate. Olimpia a trecut totuşi cu uşurinţă, în primul meci, de I.P.G.G. cu 11—1. În cel de al doilea însă, cu Rapid, cunoscuta formaţie bucureşteană antrenată de ing. Liviu Urmă a cedat, şi încă la scor (2—10), ieşind din cursa pentru unul din primele locuri ale ediţiei inaugurale a campionatului. Alături de Rapid a mai cucerit calificarea, după multe emoţii, echipa studenţilor de la I.E.F.S. care c-a dispus merituos de Agronomia cu 8—4.

Tai-otoshi, procedeu tehnic de mare eficacitate
Foto: AUREL NEAGU

În cea de a doua reuniune găzduită aseară tot de sala Floreasca s-au disputat meciurile pentru desemnarea celor mai bune formaţii din Capitală. Întrecerea echipelor învingătoare în reuniunea de dimineaţă (finalistele competiţiei) a stîrnit un interes deosebit fiind urmărită de un public numeros. Scăpaţi de emoţiile calificării, judokanii de la Rapid, Universitatea, Politehnica şi I.E.F.S. au furnizat întîlniri de mare spectacol aplaudate frenetic.

Disputa finalistelor din prima grupă, Universitatea — Politehnica, s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 6—6. Juriul s-a văzut nevoit să apeleze la una dintre clauzele regulamentului (număr de ipponi), care i-a dat cîştig de cauză echipei Universitatea. În cealaltă grupă, Rapid a dispus în mod surprinzător de I.E.F.S. cu 6—4 (rapidiştii nu aveau în formaţie pe unul dintre judoka de bază). Deci locurile I—II urmau să şi le dispute Universitatea şi Rapid.

Giuleştenii, fortificaţi moral de victoria asupra studenţilor de la I.E.F.S., au intrat pe patrulaterul de concurs decişi să nu cedeze nici în faţa studenţilor de la Universitatea. Şi, spre satisfacţia numeroşilor lor suporteri aflaţi în tribune, au trecut cu succes şi peste acest ultim „obstacol" şi încă la un scor categoric: 10—2! În disputa pentru locurile III—IV, I.E.F.S. a întrecut Politehnica cu 8—4.

În încheiere, menţionăm excelenta organizare, precum şi arbitrajele mult îmbunătăţite faţă de ultimele competiţii.

Costin CHIRIAC